

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815205645
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815205645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX P., proti žalovanému: U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX Z., zastúpený JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom v O., U. XXX, o zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/324/2015-112 zo dňa 17. augusta 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/324/2015-112 zo dňa 17. augusta 2018 vo výroku I. a V. potvrdzuje.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/324/2015-112 zo dňa 17. augusta 2018 vo výroku II. mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.112,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho).

Vo zvyšnej časti (výrok III.) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalobcu prikázal hnutelné veci špecifikované vo výroku I. napadnutého rozsudku. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel vo výške 2.612,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 266,50 Eur (výrok III.). Žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok IV.) a každej zo strán uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu po 26,56 Eur na účet Okresného súdu Námestovo, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že manželstvo strán sporu zaniklo rozvodom dňa 03.07.2015. Medzi stranami nebol spor o tom, ktoré hnutelné veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zhodli sa aj na ich zostatkovej hodnote, pričom súpis vyporiadávaných vecí spolu s ich špecifikáciou a hodnotou uviedol súd v bode 4. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Okresný súd určil zostatkovú hodnotu osobného motorového vozidla zn. Nissan Qashqai, farba karosérie červená, rok výroby 2010, evidenčné číslo: TS 843BC, v sume 7.100 Eur. Vychádzal z vyjadrenia žalovaného podloženého znaleckým posudkom z roku 2017, podľa ktorého malo motorové vozidlo hodnotu 5.759,00 Eur, takže v čase zániku BSM (v roku 2015) jeho hodnota nemohla byť v zmysle tvrdenia žalobkyne 14.000,00 Eur, osobitne, keď jeho nadobúdacia cena bola 9.750,00

Eur. Žalobkyňa na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila žiaden dôkaz. V konečnom dôsledku sa sporové strany zhodli aj na tejto hodnote. Sedáciu súpravu Matador súd nezaradil do masy BSM, pretože podľa predloženého čestného prehlásenia bola zakúpená z peňazí darovaných žalovanému jeho sestrou W. D.. Ďalej do BSM nezaradil chladničku, mikrovlnku a nábytok do spálne (konkrétne dve alebo tri skrine, dva kusy poličiek, komodu a manželskú posteľ), pretože mal preukázané, že tieto veci boli prevedené na Y. X. (matku žalovaného) za sumu 1.200,00 Eur. Keďže matka žalovaného nepotvrdila, že by žalovanému dala peniaze aj za digestor, táto vec sa stala predmetom vyporiadania BSM. Súčasne svedkyňa Y. X. potvrdila, že darovala žalovanému na kúpu motorového vozidla finančné prostriedky v sume 2.500,00 Eur. Z hnuiteľných vecí súd do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal veci uvedené vo výroku I. napadnutého rozsudku, ktoré sa nachádzali v jej dispozícii. Zvyšok hnuiteľných vecí prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, pretože tieto od zrušenia spoločnej domácnosti boli v dispozícii žalovaného a žalobkyňa o ne neprejavila záujem. Súd nemal preukázané tvrdenie žalobkyne o vynaložených investíciách zo spoločných finančných prostriedkov na rekonštrukciu rodinného domu, ktorý počas manželstva bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného (aktuálne vo vlastníctve jeho matky Y. X.). Rovnako žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz na svoje tvrdenie, že žalovaný ku dňu zániku BSM disponoval finančnou hotovosťou 2.000,00 Eur.

3. Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že sporové strany počas manželstva do BSM nadobudli hnuiteľné veci v hodnote 8.885,00 Eur, z ktorej pri rovnosti podielov na každú zo sporových strán pripadol podiel vo výške 4.442,50 Eur. Pri hodnote hnuiteľných vecí, ktoré pripadli žalobkyňi do výlučného vlastníctva (80 Eur) bol žalovaný povinný na dorovnanie podielov zaplatiť jej sumu 4.362,50 Eur, ale súčasne žalovaný mal voči žalobkyňi nárok na náhradu polovice investície zo svojho výlučného majetku do BSM (na kúpu motorového vozidla investícia v hodnote 2.500 Eur). Na tomto základe súd vypočítal vyrovnávací podiel, ktorý je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi vo výške 2.612,50 Eur (4.442,50 Eur - 80,00 Eur = 4.362,50 Eur - 1.750,00 Eur = 2.612,50 Eur).

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal s prihliadnutím na špecifický charakter konania o vysporiadanie BSM, v ktorom nemožno konštatovať výlučný úspech žiadnej strany a ktoré možno začať na návrh ktorejkoľvek strany. Vychádzajúc z rozhodnutia o trovách konania uložil povinnosť nahradiť časť trov znaleckého dokazovania vo výške 53,12 Eur hrađených z výdavkového účtu súdu každej zo strán vo výške 1, t.j. vo výške 26,56 Eur (o výške znaleckého bolo rozhodnuté uznesením č.k. 10C/324/2015-105 zo dňa 26.04.2018 vo výške 106,24 Eur; z čoho časť sumy 53,12 Eur bola hrađená zo zloženého preddavku a zvyšná časť vo výške 53,12 Eur z výdavkového účtu súdu). Súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 3 % z hodnoty vecí, ktoré patria do BSM, (t.j. 3% zo sumy 8885 Eur) súd vyrubil podľa položky 6b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení a tento vo výške 266,50 Eur uložil stranám sporu zaplatiť spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa a v tejto časti navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť jej sumu 3.112,50 Eur. V dôvodoch odvolania žalobkyňa poukázala na chybný výpočet sumy, ktorú je povinný žalovaný zaplatiť na vyrovnanie podielov. Ak súd z vykonaného dokazovania uzavrel, že sporové strany počas manželstva do BSM nadobudli veci v hodnote 8.885,00 Eur, z čoho na každú stranu pripadol podiel 1/2-ice, t.j. 4.442,50 Eur a žalobkyňa do výlučného vlastníctva nadobudla veci v hodnote 80,00 Eur, žalovaný bol preto povinný na vyrovnanie podielu jej zaplatiť sumu 4.362,50 Eur. Pokiaľ bola žalobkyňa povinná nahradiť žalovanému polovicu z investície, ktorú vynaložil výlučne zo svojho majetku na vec v BSM na kúpu motorového vozidla, t.j. polovicu zo sumy 2.500,00 Eur, táto činí sumu 1.250,00 Eur. Na tomto základe je žalovaný povinný zaplatiť jej na vyrovnanie podielov sumu 3.112,50 Eur (4.362,50 - 1.250,00). V rozsudku bola odrátaná suma 1.750,00 Eur, čo nie je polovica zo sumy 2.500,00 Eur (investície).

6. Odvolanie žalobkyne bolo zaslané právnomu zástupcovi žalovaného dňa 23.11.2018, ktorý sa k odvolaniu v priebehu odvolacieho konania nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. (o vyporiadaní hnuiteľných vecí) a výroku V. (o trovách štátu) potvrdil a vo výroku II. (o povinnosti vyplatiť vyrovnávací podiel) v zmysle ust. § 388 CSP zmenil v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti (výrok III.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

8. Prioritne odvolací súd poukazuje na ust. § 379 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého je odvolací súd rozsahom odvolania viazaný, okrem prípadov, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade spôsob vyporiadania BSM (resp. jeho zásady) vyplýva z ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Preto pokiaľ ide o rozsah prieskumu, odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom jeho odvolací prieskum bol striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

9. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k výrokom I. a V. rozsudku. V tejto časti okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní v tej časti, v ktorej rozsudok okresného súdu potvrdil, obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, na ktoré týmto spôsobom v plnom rozsahu odkazuje. Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09).

11. Okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vecne správne rozhodol o vyporiadaní hnutelných vecí a trovách štátu a v tejto časti svoje rozhodnutie zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust § 220 až § 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil. Na tomto základe odvolací súd v tejto časti (výrok I. a V.) napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Preskúmaním rozsudku súdu prvej inštancie v časti uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 2.612,50 Eur na vyrovnanie podielov odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobkyne sú dôvodné.

13. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov (§150 prvá veta Občianskeho zákonníka). V rámci vyporiadania súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na ostatný majetok niektorého z manželov. Manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným majetkom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov opäť do jeho výlučného vlastníctva. Podstatou celého procesu vyporiadania je určujúca časť rozsudku, ktoré veci z bezpodielového spoluvlastníctva a v akej hodnote, ktorému z bývalých spoluvlastníkov pripadnú do výlučného vlastníctva. Pokiaľ nie je dobre možné rozdeliť veci v zmysle zásady o účelnom využití vecí medzi bývalých manželov podľa ich podielov, zákon pripúšťa možnosť prikázať ich, resp. ich časť do výlučného vlastníctva iba jedného z bývalých spoluvlastníkov s tým, že tomuto súd uloží povinnosť zaplatiť druhému manželovi finančnú sumu na vyrovnanie podielov.

14. Odvolací súd pri rozhodovaní o tejto otázke (o výške finančnej sumy na vyrovnanie podielov) vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a jeho úvah produkovaných v tomto smere. Rozhodnutie o vyrovnaní podiele vecne nadväzuje na vyporiadanie vecí zaradených do masy BSM, s určením jej hodnoty, medzi bývalými manželmi (výrok I. napadnutého rozsudku), keď celková hodnota hnutelných vecí zaradených do BSM bola vo výške 8 885 Eur (hodnota pripadajúca

na každého z manželov - 4.442,50 Eur). Nakoľko žalobkyňa nadobudla do výlučného vlastníctva huteľné veci v celkovej sume 80 Eur, žalovaný bol povinný jej zaplatiť na vyrovnanie podielov sumu 4 362,50 Eur. Okresný súd zároveň prihliadol na preukázanú investíciu žalovaného zo svojho výlučného majetku (finančnú hotovosť 2.500 Eur - dar od matky) do spoločného majetku na kúpu motorového vozidla a pri splnení zákonnej podmienky (návrhu na jej uplatnenie) uložil žalobkyni povinnosť nahradiť žalovanému polovicu investície (t.j. 1250 Eur) z takto vlozenej investície. Vychádzajúc z uvedeného výška vyrovnávacieho podielu predstavuje sumu 3112,50 Eur (4362,50-1250), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni. Okresný súd sa dopustil chyby v počítaní, keď namiesto sumy 1250 Eur (polovica z investície v sume 2500 Eur), odčítal sumu 1750 Eur. Odvolací súd sa stotožnil s úvahou okresného súdu, že manželovi sa nevracia investícia do spoločného majetku v plnej výške, ale vo výške jednej polovice, ktorú skutočnosť žalovaný ani nenamietal.

15. Východiskom úvahy súdu pre stanovenie výšky náhrady za investíciu žalovaného do spoločného majetku bolo zníženie hodnoty spoločnej veci - (osobného motorového vozidla), čiastočne nadobudnutej z finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ku ktorej došlo v čase od jej nadobudnutia až do vykonania vysporiadania (ako v bode 2. tohto odôvodnenia) a jeho užívania výlučne žalovaným. Takto určená náhrada investície žalobkyňou je primeraná a zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu.

16. V tomto smere je úvaha súdu prvej inštancie správna, pretože nemožno vychádzať z toho, že nárok manžela na náhradu toho, čo zo svojho vynaložil do spoločného majetku mu automaticky musí byť priznaný v plnej výške. S prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam prípadu môže byť tento nárok priznaný v redukovanej výške, zvlášť ak ide o vec, ktorej hodnota sa znížila v dôsledku je opotrebovania (R 42/1972).

17. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v časti uloženej povinnosti žalovanému na zaplatenie vyrovnávacieho podielu (výrok II.).

18. Vo zvyšnej časti (výrok III.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. V tejto časti odvolací súd len poznamenáva, že rozhodovanie o poplatkovej povinnosti patrí výlučne do pôsobnosti okresného súdu v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

19. O nároku na náhradu trov konania krajský súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).